

1. Původním záměrem bylo pár slov,
Vykřičníky jenž by svědomím zněly.
Chtěl by jsem žalovat prokletý rok,
Kdy Čechové nestříleli.
2. Chtěl jsem být jízlivý k mlčení mas,
Na starou jizvu pak chtěl jsem se ptát,
Fakty mě zděsil ten šílený čas,
Ten rok osmašedesát.

R: U okna stojíš a pláčeš Danielo,
O čem pak ten kluk v tvém břiše sní,
Ten rok se prý téměř nestřílelo,
A ten kluk to teďka vkládá do písni.

3. Víc než šest tisíc tanků nám zacpalo krk,
a osmset letadel jak hejna vran,
hrdiny zahnal za první smrk,
zhasli nás ze všech stran.
4. Tanky tu duněly ulicemi,
Národní muzeum rozstříleli,
Půl miliónu chlapů z pěti zemí,
Ráj pro mosazný včely

R: Pár hodin trvala poprava jarní touhy,
Nechce se věřit co v rádiu povídá pán,
Prapory zdobily smutné krvavé šmouhy,
Svobodný národ byl za chvílku ukřižován.

R: U okna stojíš a pláčeš Danielo...

5. V očích máš slzy Danielo,
Neboj a věř že zas bude líp,
To se ještě tenkrát nevědělo,
Zda Bůh se navrátí nad horu Říp.
6. V očích mužů ponížení,
Bezmocně otáčí dopravní značky,
Zranění lidé a ublížení,
Z velmi těžké nakládačky.
7. A v naší louži našli se tací,
Kteří sem volali cizí tanky,
Ti dobře slouží a tak se to vrací,
Na kolej bité kurtyzánky.

R: Pár hodin trvala poprava jarní touhy...

R: U okna stojíš a pláčeš Danielo...

8. U okna stojíš a pláčeš Danielo,
Neboj a věř že zas bude líp,
To se ještě tenkrát nevědělo,
Zda Bůh se navrátí nad horu Říp.